

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE DAMBOVITA
BIROUL SOLUTIONARE - CONTESTATII**

DECIZIA NR. 48/2005,

Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita a fost sesizata de Garda Financiara Dambovita, asupra rezultatelor cercetarilor efectuate de Parchetul de pe langa Tribunalul Dambovita privind societatea comerciala "X" cu sediul in judet Dambovita.

Societatea comerciala a formulat contestatia impotriva procesului verbal din data de 20.10.2000, incheiat de organele de control ale Garzii Financiare Dambovita, pentru urmatoarele:

- taxa pe valoarea adaugata suplimentara;
- majorari aferente t.v.a..

Prin adresa Garzii Financiare Dambovita s-a transmis Biroului Solutionare Contestatii ca, prin adresa Parchetului de pe langa Judecatoria Gaesti, s-a comunicat scoaterea de sub urmarire penala privind pe asociatul societatii comerciale "X", urmand ca D.G.F.P. Dambovita sa se investeasca pe latura civila a cauzei in vederea solutionarii pe fond a contestatiei formulata de acesta societate.

Contestatia a fost formulata respectand procedura prevazuta in Legea nr. 105/1997. A fost emisa Hotararea din data de 11.12.2000 de catre Garda Financiara, hotarare atacata de petent si solutionata prin Decizia din 23.02.2001 a D.G.F.P. Dambovita in conformitate cu Legea nr. 105/1997 coroborata cu O.U.G. nr. 13/2001, stabilindu-se suspendarea solutionarii cauzei pana la pronuntarea solutiei pe latura penala.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 178 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita se investește sa solutioneze pe fond contestatia formulata de societatea comerciala "X".

I. Petentul considera nelegala si netemeinica creanta stabilita, deoarece un numar de 38 facturi fiscale, sunt fictive si nu reprezinta suport legal pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata. Petentul

arata ca facturile au fost inregistrate in evidenta contabila proprie, a fost receptionata marfa si s-a platit contravaloarea acestora furnizorilor inregistrati pe facturi, faptul ca furnizorii respectivi si-au mutat sediul sau au disparut nu transforma facturile intocmite de acestia la timpul trecut in facturi fictive.

In ceea ce priveste faptul ca elementele de identificare ale furnizorilor inregistrate in facturi sunt nereale sau faptul ca facturile respective nu au fost achizitionate de furnizorii in cauza, considera ca nu poate fi raspunzatoare societatea cumparatoare deoarece conform art. 25 din O.G. nr. 3/1992, aceasta avea obligatia sa verifice documentul de aprovizionare din punct de vedere al modului de intocmire si sa solicite furnizorului copia certificatului de inregistrare ca platitor de t.v.a. pentru o suma mare de 20 milioane lei a t.v.a.-ului inregistrat in facturile de aprovizionare.

In consecinta, considera ca nu datoreaza impozite si taxe bugetului de stat.

II. Prin Hotararea din data de 11.12.2000 Garda Financiara mentine masurile dispuse prin actul de control incheiat in data de 20.10.2000, motivat de faptul ca O.G. nr. 3/1992, cu modificarile si completarile ulterioare prevede ca beneficiarul are obligatia legala sa solicite de la furnizori sau prestatori facturi pentru toate bunurile aprovizionate si sa verifice intocmirea corecta a acestora.

Intocmirea corecta a facturilor presupune atat partea de calcul a cantitatilor si valorilor inregistrate in facturi cat si identificarea reala si precisa a partenerului de afaceri, completarea corespunzatoare a rubricilor cuprinse in factura. In clipa in care unele din aceste rubrici nu sunt completate sau sunt completate cu date ce nu corespund realitatii, factura respectiva nu mai indeplineste conditiile pentru a fi luata in calcul ca document justificativ. Furnizorii inregistrati in cele 38 de facturi care au facut obiectul controlului nu au existenta legala, fiind "firme fantoma".

In consecinta in mod corect si legal s-a dispus virarea la bugetul de stat a taxei pe valoarea adaugata cu majorari de intarziere aferente.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand in vedere motivele invocate de petenta si reglementarile legale in vigoare, se retin urmatoarele:

Directia Generala a Finantelor Publice Dambovita este investita sa se pronunte daca suma contestata, reprezentand taxa pe valoarea adaugata suplimentara cu majorari de intarziere aferente, este legal datorata.

In fapt, organele de control ale Garzii Financiare au efectuat o serie de verificari incrucisate care au relevat ca in perioada mai 1999 - februarie 2000 societatea comerciala "X" a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta unui numar de 38 facturi fiscale nelegale, apartinand unor firme fantoma, incalcandu-se astfel prevederile pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii. Prin urmare, nu poate fi demonstrata realitatea tranzactiilor ce stau la baza acestor facturi.

Avand in vedere ca in urma verificarilor organul de control a constatat ca furnizorii nu exista fiind vorba de firme fantoma, rezulta ca prin lipsa verigii anterioare - furnizorul - care sa colecteze taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi, bugetul statului este prejudiciat prin deducerea acestor sume de catre beneficiarul facturilor, respectiv societatea comerciala "X".

Legislatia in vigoare prevede ca facturile sa fie emise de catre contribuabili inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata astfel incat suma contestata nu poate fi acceptata la deducere fiind aferenta unor facturi ai caror emitenti sunt inexistenti, nefiind inregistrati conform legii.

In drept, contestatia isi gaseste solutionarea in prevederile art. 25 pct. B lit. a) si pct. C lit. a) din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza:

"B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) sa consemneze livrarile de bunuri oi prestarile de servicii în facturi sau în documente legal aprobate oi sa completeze toate datele prevazute de acestea. Pentru livrari sau prestari de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adaugata mai mare de 20 milioane lei, la documentele de mai sus se anexeaza oi copia certificatului de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata;[...]"

"C. Cu privire la evidența operațiunilor:

a) sa țina în mod regulat evidența contabila potrivit legii, care sa le permita sa determine baza de impozitare oi taxa pe valoarea adaugata facturata pentru livrarile oi prestarile de servicii efectuate, precum oi cea deductibila aferenta intrarilor.

Documentele justificative care nu sunt procurate pe caile stabilite prin norme legale oi nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective vor fi considerate fara documente legale de proveniența oi se sancționeaza potrivit Legii evaziunii fiscale nr. 87/1994;"

Prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila

si a normelor metodologice privind întocmirea oi utilizarea acestora, stipuleaza:

“Procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere oi numerotare din alte surse decât cele prevazute în prezenta hotarâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fara documente legale de proveniența “.

Art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, prevede :

“(1) Înregistrările în contabilitate se fac cronologic si sistematic, potrivit planurilor de conturi oi normelor emise în condițiile prevederilor art. 4.

(2) Orice operațiune patrimoniala se consemneaza în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

(3) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, ori înregistrat în contabilitate, dupa caz.”

coroborat cu prevederile **pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993** de aplicare a legii contabilitatii, care stipuleaza :

“Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimoniala se consemneaza în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, urmatoarele elemente principale:

a) denumirea documentelor;

b) denumirea si sediul unității patrimoniale care întocmeote documentul;

c) numarul si data întocmirii documentului;

d) menționarea părților care participa la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);

e) conținutul operațiunii patrimoniale si, când este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;

f) datele cantitative si valorice aferente operațiunii efectuate;

g) numele si prenumele, precum si semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, dupa caz;

h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.

Înscrierea datelor în documentele justificative si în registrele contabile se face manual sau cu mijloace de prelucrare automata, astfel încât acestea sa fie lizibile, nefiind admise otersaturi, razaturi, modificari sau alte asemenea procedee, precum si lasarea de spații libere între operațiunile înscrise în acestea. “

Prevederile art. 19 din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, stipuleaza:

“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor, agentii economici sunt obligati:

- a) sa justifice, prin documente legal intocmite, cuantumul taxei;*
- b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia.*

Dreptul de deducere priveste numai taxa ce este inregistrata intr-o factura sau in alt document legal care se refera la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operatiunilor prevazute la art. 18 din prezenta ordonanta.”

Deoarece societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inregistrata in 38 de facturi fiscale pentru care nu a verificat corectitudinea intocmirii acestora in sensul art. 25 lit. B din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in mod legal organul de control a stabilit ca pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor facturi fiscale societatea nu are drept de deducere.

Majorarile aferente taxei pe valoarea adaugata suplimentara, au fost calculate conform art. 34 din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/2000, si vor urma debitul, respectand principiul de drept “accessorium sequitur principale”.

Prevederile art. 34 din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, stipuleaza:

“Pentru neplata integrala sau a unei diferente din taxa pe valoarea adaugata in termenul stabilit, cota majorarii de intarziere aplicata este cea prevazuta in legislatia referitoare la calculul si plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor si taxelor.

Calculul majorarilor de intarziere se face din ziua lucretoare imediat urmatoare expirarii termenului legal de plata si pana in ziua platii inclusiv[...].”

Din cele prezentate mai sus, rezulta fara echivoc ca bugetul statului a fost pagubit, motivatiile aduse fiind irelevante si nesustinate legal, astfel ca suma contestata supusa solutionarii, reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cu majorari de intarziere aferente, urmeaza a fi respinsa.

Pe considerentele aratate in continutul deciziei, in conformitate cu prevederile art. 6 din O.G. nr. 831/1997, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, pct. 119 din Regulamentul nr. 704/1993, art. 19, art. 25 pct. B lit. a) si pct. C lit. a) si art. 34 din O.G. nr. 3/1992 privind taxa pe

valoarea adaugata, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/2000, coroborate cu prevederile art. 178 alin. (1) pct. a), art. 180, art. 185 si art. 199 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societatea comerciala "X" pentru taxa pe valoarea adaugata suplimentara, cu majorari de intarziere aferente.

2. Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dambovita in termen de 30 de zile de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,